

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 348/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

35/2009. (II. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2008. december 3-án előterjesztett, **panaszát** a 2009. február 25-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv, a BRFK III. kerületi Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogi jogsérelem nem állapítható meg, ezért, a Testület a Rendőrtörvényről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93.§-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás:

I.

A panaszos 2008. december 3-án elektronikus úton küldött beadványában, a III. kerületi Békásmegyeri Rendőroros egyik munkatársának magatartását kifogásolta.

A levélben leírta, hogy december 3-án délután, munkából érkezve, a szomszédjától arról értesült hogy korábban egy dühöngő férfi a lakásának bejárati ajtaja előtt őrzöngve állt, dörömbölt az ajtón, a virágcserepeket az ajtóhoz vágta, rángatta a kilincset és a távfűtő csöveket. A szomszéd bejelentése nyomán rendőrök érkeztek, majd a mentőszolgálat is kiszállt és az illetőt pszichiátriai zárt osztályra szállították.

¹

Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos szeretett volna bővebbet megtudni az őt is érintő esetről, ezért férjével bement a rendőrsre. Ott a kaputelefonon keresztül néhány szóban elmondták, hogy miért jöttek, de egy hölgy arrogáns stílusban beszélt velük, nem engedte be őket és kijelentette, hogy a rendőri intézkedésről nem ad semmilyen felvilágosítást. A következő csöngetésre már egy férfi jelentkezett, aki rövidesen lejött és „normális” hangnemben társalgott a panaszossal és férjével. A panaszos az ő javaslatára felment vele az emeletre, hogy feljelentést tegyen rongálás, illetve „zaklatás” miatt, ismeretlen tettes ellen. A folyosón hosszabb ideig várakozott, közben hallotta, hogy a korábban említett rendőrnő harmadik személynek, rá nézve sértő kijelentést tett, nevezetesen, hogy üldözési mániája van. A későbbiekben sem állt szóba a panaszossal, ezért ő kiment az épületből. A történeteket a férjének elmesélte, aki felszólalt a kaputelefonon, közölve, hogy az ügynek még folytatása lesz.

A panaszos összefoglalta sérelmeit, ezek: az eljáró rendőrnő viselkedése, hangneme, a jegyzőkönyv felvételének megtagadása, a bejelentő állampolgár váratása, továbbá az, hogy nem volt hajlandó azonosítani magát.

II.

A Testület felhívására a III. kerületi Rendőrkapitányság által küldött iratok között elsőként r. őrmester jelentése szerepel. E szerint 2008. december 3-án nappalos ügyeleti szolgálatot teljesített a Budapest III. kerületi Békásmegyeri Rendőrsön. Késő délután, 18 óra közötti időben a kaputelefonon egy férfi jelentkezett. Ideges és ingerült hangon információ kiadására szólította fel. Tisztességes hangnemben közölte vele, hogy nem jogosult semmiféle információ követelésére. A férfi ismét ingerülten közölte, hogy a délutáni órákban a felesége lakásának ajtaját egy idegen férfi verte és közben hangosan kiáltozott.

A jelentés írója előzményként megjegyzi, hogy a nappalos szolgálatban lévő járőröket Óbuda Központ küldte a kérdéses címre, ahol egy erősen ittas állapotban lévő férfit igazoltattak, majd az Országos Mentőszolgálat munkatársai pszichiátriai osztályra szállították. Az intézkedésről részletes jelentés készült, amely természetesen tartalmazza a panaszos előtt ismeretlen férfi személyi adatait is.

A kaputelefonon keresztül „illetlenül” beszélő úr ez ügyben kért tájékoztatást. Közölte továbbá, hogy ő egy magas beosztású főorvos és a rendőrnő nem tudja kivel beszél, – mit is képzel egy rendőr –, neki joga van tudnia az elszállított férfi adatait és pontos lakcímét. Az ügyeletes ismételt és nyugodta közölte, hogy nem adhat ki információt, sem a férfi nevét, sem más adatát nem közölheti, de ha úgy gondolja, keresse fel a III. kerületi Rendőrkapitányságot, ahol az ügyeletes tiszt tájékoztatást ad a zártan kezelendő adatokról és azok feloldási lehetőségeiről. Ekkor a férfi megjegyezte, hogy neki percekbe telik kiderítenie az illető adatait G. úrtól vagy a saját kollegáitól. Közben a munkája helyes ellátását folyamatosan megkérdőjelezte, majd követelte nevét és azonosítóját, de ekkor a kaputelefoni összeköttetés megszakadt. A kaputelefon kb. 3 perc beszélgetés után automatikusan kikapcsol.

Az ügyeletes tiszt a történeteket jelentette r. törzssászlós szolgálatirányító parancsnoknak. Az ismételt telefonhívás során már ő beszélt a férfival és megismételte azt, amit az ügyeletes néhány perccel korábban elmondott. Neki sem sikerült megértetni a telefonáló úrral az adatok kiadásának tilalmát, de mert a további is arrogáns hangon beszélő úr mindenképpen szeretett volna beszélni valakivel, a szolgálatirányító lement hozzá, majd rövid beszélgetés után egy hölgygel tért vissza. A hölgygel az ügyeletes tiszt is felvette a kapcsolatot. Elmondta, hogy feljelentést szeretne tenni az őrzöngő ember ellen, mert állítása szerint már napok óta követi őt valaki és szerinte ez az a férfi lehet, akit a rendőrség elvitetett. Hozzátette, hogy ő nem látta a férfit, de biztosan ő zaklatja. Az ügyeletes közölte a hölgyvel, hogy néhány percet várnia kell, mert éppen akkor érkeztek meg az éjszakai szolgálatot ellátó kollegák, akik részére fegyverkiadást és okmányok kiállítását kell intéznie. A hölgy tudomásul vette, hogy emiatt kb. 10-15 percet kell várakoznia.

Néhány perc elteltével a hölgy felállt és közölte, hogy most már nem is akar feljelentést tenni, meggondolta magát, mert a férjének sikerült megszereznie az adatokat és a lakcímet, majd távozott a rendőrörsről, mielőtt még az ügyeletesnek módjában állt volna megadni a jelvénye számát. A hölgy távoztában, fenyegető hangon közölte, hogy az ügynek nincs vége, majd még találkozhatnak.

A jelentés írója szerint a hölgynek egyáltalán nem volt szüksége az adataira, a férje volt, aki erőszakosan faggatózott és követelőzött, pedig nem volt közvetlenül érintett az ügyben.

A r. törzssászlós szolgálatirányító parancsnoki beosztásban dolgozott a kérdéses napon. Jelentése szerint 18 óra körüli időben őrsügyeletes segítségét kérte egy bejelentővel kapcsolatban. A bejelentő szerint, a nap folyamán, 14 óra 20 perckor, a bejelentő lakásának ajtaja előtt a szolgálatos járőr intézkedett egy ittas, zajongó személlyel szemben, akit a kikerülő mentősök elmeállapotára tekintettel kórházi zárt osztályra szállítottak. Az elszállított férfi viselkedése következtében személyi sérülés, illetve anyagi kár nem keletkezett. Az illető az intézkedés alá vont férfi személyi adatait követelte az ügyeletesétől a kaputelefonon keresztül felvilágosította az urat, hogy nem adhatja ki a kívánt adatokat.

Az újabb telefon-jelzésre már r.tzls. vette fel a kagylót, meghallgatta az úr panaszát, majd újfent elmondta, hogy az adatvédelmi törvények rendelkezése alapján személyi adatokat nem adhatnak ki. Mivel a bejelentővel telefonon keresztül nem tudott szót érteni, lement hozzá a rendőrség bejáratához. Ott az úr mellett tartózkodó hölgy (aki addig egy szót sem szólt) elmondta, ő „úgy érzi”, hogy már napok óta követi egy férfi. Ez benne féltelmet okoz, ezért szeretné tudni, hogy a fenti személy esetlegesen ugyanaz lehet-e. Kérdésre, az őt követő személyről (személyleírás, hol, mikor látta utoljára, stb.) sem milyen konkrét információval szolgálni nem tudott.

A r.tzls. tájékoztatta a panaszost, hogy ismeretlen személy ellen feljelentést tehet, az őt ért zaklatás miatt. Az eljárás során bizonyosan kiderül az esetleges személyazonosság. Azt is elmondta, hogy a feljelentését bármely rendőri szervnél megteheti, így a

Békásmegyeri Rendőrőrsön is. Ezt követően felkísérte őt az ügyeleti szoba előtti várakozó helyiségbe, majd közölte, hogy pár percet várnia kell, mert az ügyeletes abban az időben a szolgálati fegyverek kiadását, illetve bevételét intézte. A hölgy ezt megértette és helyet foglalt. Az ügyeletes ismételt megemlítette, hogy szolgálati elfoglaltsága miatt várnia kell, utána felveszi a feljelentését. A r.tzls. ezek után visszatért munkájához a saját szobájába. Kb. 10 perc elteltével r. őrmester jelentette neki, hogy a hölgy a férje hívására felállt az asztaltól, közölte, hogy férjének a kívánt adatokat sikerült megszereznie, így nem kíván feljelentést tenni. Sérelmezte azonban az ügyeletes magatartását, majd fenyegetőzve és sietve távozott. Előzőleg a hölgy mindvégig kétségbe vonta őrmester intézkedésének jogszerűségét (amelyet azóta hangoztatott, hogy a kért adatok kiszolgáltatását megtagadta), de konkrétan semmilyen formában nem jelezte r. tzls. számára panaszát.

Jelentésében megjegyzi még, hogy a panaszossal érkező úr mindvégig magas beosztású rendőr ismerőseire hivatkozva emelt, lekezelő hangnemben beszélt, többször tett megjegyzéseket a rendőrök munkájára. Állítása szerint ő főorvos volt az egyik kórházban, neki csak 5 percbe kerül megtudni mások személyi adatait a kapcsolatai révén.

III.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 52/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolg. Szab.) 7. §-ának rendelkezése szerint „a rendőr köteles gondoskodni a szolgálati feladatának ellátása során tudomására jutott személyes adat védelméről, az adatvédelmi szabályok betartásáról.”.

Az adatvédelemmel kapcsolatos fogalmakat, szabályokat és az ezekre vonatkozó feladatokat, teendőket részletesen a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) tartalmazza.

A személyes adat fogalmának bővebb, részletes, a törvényben leírtakkal megegyező terjedelmű leírását a Testület nem tartja szükségesnek, a fogalom itt egyértelmű, megegyezik azzal az adatállománnyal, amelyet a rendőr az igazoltatás során feljegyez. A panaszban szereplő és elbírálásánál jelentőséggel bíró fogalom az adattovábbítás, amely az Avtv. szerint – többek között – akkor történik, ha az adatot meghatározott harmadik személy számára hozzáférhetővé teszik (vagy nyilvánosságra hozzák). Az Avtv. arról is rendelkezik, hogy a személyes adatok akkor továbbíthatók, ha az érintett ahhoz hozzájárult, vagy a törvény ezt megengedi, és ha az adatkezelés feltételei minden egyes személyes adatra nézve teljesülnek.

Az Rtv. 91/Q. §-ának (3) bekezdésében írt rendelkezés lehetővé teszi, hogy a rendőrség adatkezelő szerve (a panaszolt esetben a III. kerületi Rendőrkapitányság) adatot továbbíthat, ha azt más törvény nem zárja ki, valamint, ha az érintett érdekét nem veszélyezteti, annak a magánszemélynek, aki az adat felhasználásához való jogát, vagy jogos érdekét igazolja. A fentiekről szóló tájékoztatást a panaszos a rendőrőrsön

megkapta. Tehát a panaszosnak jogában állt kérni a III. ker. Rendőrkapitányságtól az adatok továbbítását, igazolva az azok felhasználásához való jogát, vagy jogos érdeket. Egyébként, ha él az ismeretlen tettes ellen szóló feljelentés lehetőségével, akkor a feljelentés alapján indítandó eljárás során módja lett volna az adatok megismerésére. Ha a feljelentés mellőzésével csupán polgári jogi igényét kívánta volna az illetékes hatóság előtt érvényesíteni, a szükséges adatok ilyen eljárás során is beszerezhetőek lettek volna.

A Testület megállapítása szerint a személyes adatok továbbításának megtagadásával a panaszos jogait nem sértették, ellenkezőleg, akkor követtek volna el jogszélysértést, ha az előállított személy adatait kiszolgáltatják.

A panaszos kifogásolta még az eljáró rendőrnök viselkedését, hangneme, továbbá azt, hogy a feljelentési jegyzőkönyv felvételét megtagadta, illetve késleltette, hogy őt várokozta, végül, hogy többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó azonosítani magát. E magatartás alkalmas lehetne arra, hogy a Testület az emberi méltósághoz való jog megsértését állapítsa meg.

Az eljáró rendőrök jelentései a panaszos állításait cáfolják. A Testület nem rendelkezik olyan adatokkal, amelyek egyik vagy másik oldal állításait megerősítenék, illetve olyan eszközökkel, amelyek a panaszos és a rendőrök állításai közötti ellentmondás feloldására alkalmasak lennének, vagy amelyek figyelembe vételével kimondható lenne, hogy a panaszban szereplő ügyeletes rendőr állítólagosan kifogásolható magatartása miatt elmarasztalást érdemel.

A fentiek alapján a Testület a rendelkező tényekben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. február 25.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,

előadó testületi tag

Dr. Juhász Imre

elnök-helyettes, testületi tag

Dr. Féja András

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag